

РЕШЕНИЕ

№ 42594

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10400** по описа за
2025 година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от „Елос“ ЕООД със седалище [населено място] чрез адв. К.
И. срещу Решение №3078/13.08.2025г. на СРС, постановено по дело № 1560/2025г. по описа на
съда, 100 състав. Със съдебното решение е потвърден електронен фиш серия Г № 0039260,
издаден от СДВР, с който на „ЕЛОС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638,
ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 2000 /две
хиляди/ лева за извършено на 26.11.2021 г. нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, изразяващо се в
несключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС, марка „Ф.“, модел
„Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] .

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение поради материалната му и
процесуална незаконосъобразност и необоснованост. Твърди се, че решението е постановено при
съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила и е необосновано, както и
че неправилно „ЕЛОС“ ООД е прието за легитимирано да носи процесната
административнонаказателна отговорност. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, се представлява от юрк. К.. Моли да бъде потвърдено
решението на СРС, като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки. Претендира
разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 26.11.2021 г., в 16.54 часа, в [населено място], на [улица], до № 257, с посока на движение от [улица]към [улица], с АТСС № MD 1192 е установено нарушение, изразяващо се в това, че юридическото лице „ЕЛОС“ ЕООД, ЕИК: [ЕИК], което е собственик на МПС, регистрирано в Република България и не е спряно от движение, не е сключило задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за товарен автомобил, марка „Ф.“, модел „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Поради това е издаден ЕФ серия Г № 0039260, с който на дружеството-собственик на конкретното МПС, а именно на „ЕЛОС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски районен съд е приел, че обжалваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същия съдържателно отговаря и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от жалбоподателя нарушение за което и правомерно е санкционирано.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В същата разпоредба е посочено, че електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на името на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В изпълнение на закона, с приложената по делото заповед № 81213-172/29.02.2016г. Министъра на вътрешните работи е утвърдил образец на електронен фиш, който съдържа всички реквизити, изброени в закона.

Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ задължава всеки притежател на МПС да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. Първата от тях, в хипотезата на чл.638, ал.1 КЗ, въздига в нарушение самото бездействие по неключване на изискуемия договор, а втората – тази на чл. 638, ал. 4 изисква и управление на автомобила, за който не е сключен договор от неговия собственик. Иначе казано, нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ допуска да се издаде електронен фиш за нарушение, изразяващо се в липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, но само при управление на

моторно превозно средство.

От фактите по делото, правилно се установява, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ - да ползва моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване има сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. При липса на данни за конкретно физическо лице, ползвало автомобила, но и с оглед разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ, законосъобразно фишът е бил адресиран срещу собственика на превозното средство. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие. В случая, видно от описателната част на ЕФ, е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор.

Видно от приложената справка за регистрация и собственост на МПС, негов собственик е именно „ЕЛОС“ ЕООД, като съгласно извлечението от информационната система на Гаранционен фонд, за МПС с рег. [рег.номер на МПС], към дата 26.11.2021 г. не е била налична валидна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите.

Настоящият касационен състав споделя изцяло изложените от СРС мотиви за липса на основания за квалифициране на нарушението като „маловажен случай“ по чл. 28 от ЗАНН, с оглед характера и значимостта на обществените отношения които засяга. Нарушението по своя характер е формално, извършено чрез бездействие и за неговата съставомерност не се изисква настъпване на определен вредоносен резултат.

При извършената служебна проверка съдебният състав установи, че решението на първоинстанционния съд е допустимо, правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдът е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е формирал вътрешното си убеждение. Обжалваното съдебно решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, основателно е своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 130,00 лв. съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.4 ЗАНН Административен съд София – град, XXVII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3078/13.08.2025г. на СРС, постановено по дело № 1560/2025г. по описа на съда, 100 състав.

ОСЪЖДА „ЕЛОС“ ЕООД да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 130,00 (сто и тридесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ